

บรรณานุกรม

- จิตรภรณ์ ทองกวอด. (2555). การศึกษาและพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิน แบร์. (2549). การให้การปรึกษา *Counselling*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์
- ณัฐดา กุลศรี. (2554). การให้การปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีโรเจอร์ส เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นใน
ตนเองของนักเรียน. วารสารศึกษาศาสตร์, 5(2), 9.
- ณัฐกานดา ดันตราสืบ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าถึงใจ การยอมรับ และความสอดคล้องใน
ตนเองของกลุ่มสมรสกับความสุข. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงมณี จงรักษ์. (2556). ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม
เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ทัศนีย์ สุริยะไชย. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ในตนเองกับการร่วมรู้สึกในวัยรุ่น.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.
- รัชฎ์กษณ์ อิศสระ. (2553). ความสามารถร่วมกันในการพยากรณ์ของการสนับสนุนทางสังคม การ
เข้าถึงใจและความพึงพอใจในชีวิตสมรสที่มีต่อการให้อภัยคู่สมรส. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีรวรรณ ชีระพงษ์. (2549). ผลของกลุ่มพัฒนาตนและการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธเน้นศีลและ
ปัญญาต่อสัมพันธภาพการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และผลเนื่องต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ.
วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทนา วงษ์อินทร์. (2542). ความฉลาดทางอารมณ์. วารสารแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา, 2(3),
20-24.
- บัวทอง สว่างโสภากุล. (2545). การให้คำปรึกษา(เทคนิคและทฤษฎี). คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- ประกายดาว โทสินธิติ. (2546). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีของโรเจอร์ส ที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกและความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา/ชนชั้นการ พิมพ์.
- มัลลวีร์ อุดุลพัฒนศิริ. (2554). ออนไลน์. ค้นเมื่อ 29 กันยายน 2558, จาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Relationship/counseling-service.htm>.
- ลัดดา รุ่งวิสัย. (ม.ป.ป.). การอ้างอิงและเขียนบรรณานุกรมตามกฎมาตรฐาน เอ พี เอ.
- วัลย์รัตน์ ประจักษ์วิกิรานต์. (2535). ผลของการฝึกทักษะในการฟังตามแนวของไอวี ต่อการเพิ่มความรูสึกของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วิภาวี เกียรติอชฌาสัย. (2542). เปรียบเทียบผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีของ โรเจอร์สและกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริธร เรียบสันเทียะ. (2553). ผลของโปรแกรมพัฒนาการเข้าใจใจตามแนวคิดของโรเจอร์ส ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมคิด จูหว่า. (2558). ออนไลน์. ค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2558, จาก<http://www.medicine.up.ac.th/contacts/>เชิงทดลอง
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุกัลรัตน์ คุรุณัษร. (2554). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลที่มีต่อความวิตกกังวลของมารดาที่มี บุตรเจ็บป่วยในหออภิบาลผู้ป่วยเด็กโรคหัวใจ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2551). สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี ใหมจันทร์. (2557). การให้การปรึกษาทางจิตวิทยา (Psychological Counseling). เอกสารประกอบการสอนกระบวนวิชาการให้การปรึกษาทางจิตวิทยา (Psychological Counseling). เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- องอาจ นัยพัฒน์. (2548). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สามลดา.
- อังคณา ช่วยคำชู. (2554). ผลของการให้คำปรึกษาตามแนวคิดการปรับความคิด และพฤติกรรมแบบกลุ่มต่ออาการซึมเศร้าและพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตในผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่มีโรคซึมเศร้าร่วม. *วารสารสภาการพยาบาล*, 26(1), 70-81.
- อาภา จันทรสกุล. (2535). *ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุษาวดี เรืองน้อม และกาญจนา ไชยพันธุ์. (2558). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีของโรเจอร์ส เพื่อพัฒนาอ้อมโนทัศน์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 38(1), 98-106.
- Bryant. (1982). An index of empathy for children and adolescents. *Child Development*, 53, 413-425
- Caruso, D. R. & Mayer, J. D. (1998). *A measure of emotional empathy for adolescents and adults*, Unpublished manuscript.
- Cohen, Simon – Baron. (2004). *Theorists and their difinitions*. Retrieved October 7, 2015, from http://en.wikipedia.org/wiki/Empathy#Theorists_and_their_definitions
- Fiore, T. (2005). *Anger in the American Family. Taming the anger bee*, 2005, May. Retrieved October 7, 2015, from Academic Search Complete.
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York: Bantam. Retrieved October 7, 2015, from <http://totalinteraction.com.au/Articles/Working%20With%20Emotional%20Intelligence.pdf>.
- Ivey, Allen E. (1980). *Counseling and psychotherapy : skills, theories, and practice*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Larsen, (1996). *A study of nurses' empathy in two different nursing care delivery systems*. Master degree of Nutsing. Nova Scotia: Dalhousie University.
- Maite Garaigordobil, (2009). AComparative Analysis of Empathy in Childhood and Adolescence: Gender Differences and Associated Socio-emotional Variables. *International Journal of Psychology and Psychological Therapy*, 9(2), 217-235
- Richard Maisiak, Janet S. Austin, Susan Gail West, & Louis Heck. (1991). The Effect of Person-Centered Counseling on the Psychological Status of Persons with Systemic Lupus Erythematosus or Rheumatoid Arthritis. *Arthritis Care and Research*, 9(1), 60-66.

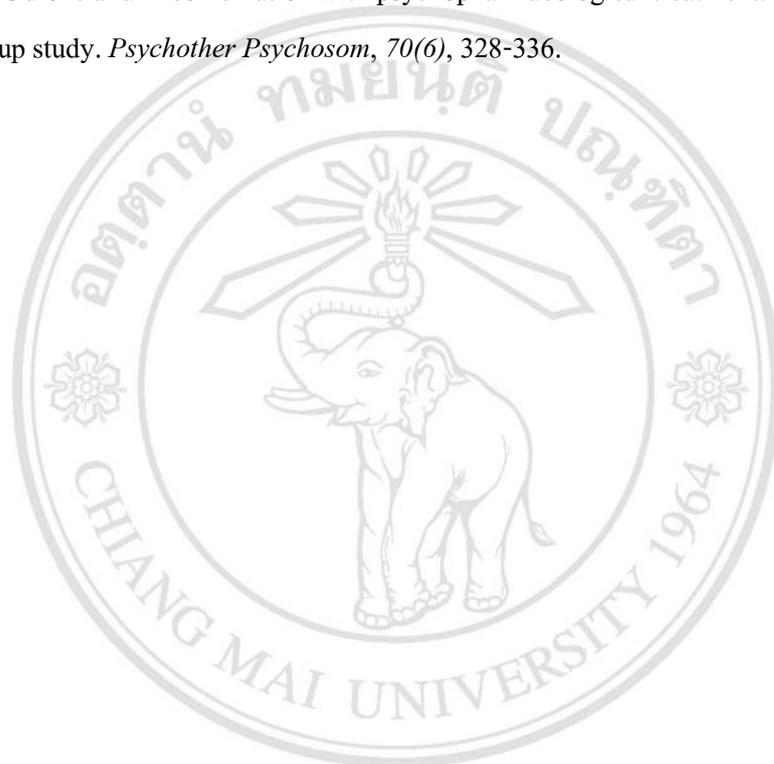
Rogers, C. R. (1975). *Empathic: An unappreciated way of being*. *The Counseling Psychologist*, 5.

Retrieved October 7, 2015, from Academic Search Complete.

Rogers, C. R. (1978). *Carl Rogers on Personal Power*. London: Constable.

Shaughnessy & Zechmeister. (1990). *Research Methods in Psychology*. (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.

Teusch, Böhme, Finke, & Gastpar. (2001). Effects of client-centered psychotherapy for personality disorders alone and in combination with psychopharmacological treatment. An empirical follow-up study. *Psychother Psychosom*, 70(6), 328-336.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved